

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Proslava 20letnice Ciril-Methodove družbe v Kamniku.

Združena odbora Ciril-Methodovih podružnic sta pripravila v nedeljo 13. avgusta krasno slavlje. Zanimanje Kamničanov kakor tudi okoličanov je bilo za to slavnost nad vse pričakovanje.

Popoldne se zbero društva na Glavnem trgu in odkorakajo z mestno godbo na čelu na slavnostno okrašeni vrt pri Rodetu na Šutni, ki je bil mnogo premajhen za toliko množico občinstva. Poleg tega pa je zmanjkalo še stolov in miz. Naše meščanstvo je odpomoglo zadregi nekoliko s tem, da je dalo na razpolago miz in stolov iz svojih privatnih stanovanj.

Na vrtu so bili postavljeni paviljoni za sladčice, kavo, pivo, vino, čaj, klobasice in druge jestvine. Zdelo se je, da prekašajo paviljoni po svoji zunanji in notranji opravi drug drugega, in da je bilo vrvenje okrog njih res zelo živahno, je popolnoma umljivo, če vemo, da so pripravljene stvari kmalu pošle. Paviljon „pri sladki trojici“, posebno okusno okrašen z lampijončki in zelenjem, v katerem je bila nameščena na slavnostnem prostoru slaščičarna, si je postavila rodoljubna gca. Ivanka Terpinčeva. Izredno požrtvovalni gospici vsa čast!

Poleg ruskega paviljona sta bila nameščena muzej in panorama. V muzeju je bilo videti prvi voz tuhinjske železnice, seženj korporacijskih drv čez 100 let, meč Pegam Lambergarja, bistriškega sedmoglavega zmaja, razno divjačino in še mnogo drugih zanimivosti in starin iz preteklih dobe. Panorama ti je nudila priliko priti brez vseh težav na Kamniško sedlo ali Rinko ali pa Brano. Gg. aranžerja sta s svojim originalnim podjetjem vzbudila mnogo smeha in zabave.

Razen paviljonov postavljenih je bilo tudi še nekaj sejmarskih stolov, kjer se je razprodajal korijandoli, šopki, razglednice, smotke in še druge drobnarije.

Na posebnem odru, okrašenem z zelenjem, trobojnicami, lampijončki in grbi je koncertiral kamniški salonski orkester menjaje se z mestno godbo.

Ena najlepših točk so bile deklamacije in petje malih Slovenk v narodni noši. Naravnost divili smo se ljubkim malim deklicam, ker so tako dovršeno in nevstrašeno nastopale. Na Slovenskem zgodilo se je to pač prvič, odlično in mnogobrojno občinstvo je pa tudi neprenehoma izražalo svojo pohvalo in priznanje nedolžnim deklicam.

Izmed pevskega vzporeda, ki ga je izpolnjevala naša vrla „Lira“, je občinstvu najbolj ugajala „Sirota“, moški zbor z alt-samospevom gđe. Pepice Tominčeve. Zbor se je moral na občno zahtevanje ponoviti. — Slavnosti govor, ki ga je govoril stud. phil. J. Breznik, priobčimo prihodnjič.

Da je povzročil tudi korijandoli obile zabave, ni treba omenjati še posebej.

Proti večeru se je razvil na plesišču živahen ples, le škoda, da je bil prostor premajhen.

Gmotni uspeh je bil navzlic velikim stroškom prav izdaten in sta združeni podružnici odposlali glavni družbi 800 kron čistega dohodka.

K temu gmotnemu uspehu so pripomogli mnogo posamezni rodoljubi, ki se niso zbal truda, naše gospe in gospice, ki so se žrtvovale po paviljonih in pri prodaji cvetic, koriandolija in razglednic, — v prvi vrsti gospa dr. Krautova, ki ima veliko zaslugo, da se je obnesla veselica tako sijajno, kakor še nobena podobna prireditelj v Kamniku — prav tako pa tudi gg. posamezniki, kakor poslanec Mejač, ki je daroval nad 100 litrov izbornega vina, Müller v Stobu več steklenic vina, prof. Svetič, sedaj na počitnicah v Kamniku, sedem krasnih slik, trdko Stare iz Mengša in Auer iz Ljubljane sta darovali vsaka po tri sodčke pive, Puntigam dva in Kosler iz Ljubljane enega.

Pri tej priliki pa moramo omenjati še postopanje tiste stranke, ki vedno misli, da rešuje naš narod, pa je ravno s svojo abstinenco od slavnosti pokazala, da ji je vse kaj drugega mar, kakor to. V Kamniku sta bila tistega dne dva slovenska poslanca, duhovnika Gregorčič in Žitnik, pa se nihče ni slavnosti udeležil. Kako to, nam postane takoj jasno. Ko je stopil posl. Žitnik iz voza, je dejal: „moramo vprašati najprej dekana.“ Tajiti to, ne gre, ker ga je slišal eden naših zaupnikov na svoja lastna ušesa.

Mi smo bili vedno na tem stališču, da se ne sme vlačiti v Ciril-Methodovo družbo kakoršenkoli strankarski boj. Zdaj pa pridejo ljudje, ki jim sicer ne moremo odrekati izobrazbe, pa prepovedujejo udeležbo na veselici, ki je prirejena v prid naši edini šolski družbi.

Ko pa je priredila ta stranka svojo veselico pri Fischerju, tudi v prid tej šolski družbi, pa ni vprašal nihče, kdo priredi veselico, pač pa se je udeležil vsak, ki je le mogel. Pokazalo se je torej, kje so resni ljudje in kje so malenkostni.

Isti pritisk je tudi vzrok, da se niso udeležili veselice hrvaški duhovniki, ker se jim je zažugalo s preganjanjem po časopisih.

Vzlic temu pa so bili obiskovalci veselice tako zadovoljni, da so glasno izrekli, da še ne pomnijo take zabave. Bilo pa je tudi res veselje gledati te vesele obraze.

Kozarec čaja za 2 K. Dobroto ruskega čaja s slavnosti dokazuje najbolj dejstvo, da se jo prodal zadnji kozarec za 2 K 10 v. Kupila ga je gospa dr. Krautova.

Razstavo starin je videti te dni v dvorani Narodne Čitalnice v Kamniku. Vstopnina je prosta. — Ker je ondi mnogo stvari iz minule dobe, ki žive med nami le še v spominu, je vredno, da si ogleda vsak razstavljen starine. Ker je povsodi poskrbljeno za potrebne nadpise, tudi nobenega vodnika ni treba.

V Domžalah prirede v proslavo 20 letnice Ciril-Metodove družbe na prostorih g. Ravniharja narodno petdejanko „Rokovnjači“. Igra se vrši na nedeljo, dne 27. avgusta t. l. ob 4. uri pop. in ker je prostor dobro pokrit, je vprizoritev ob vsakem vremenu. Sedeže je dobiti na dan predstave po 1 K in 60 v., stojišče po 40 v. Želeti je, da se udeleži predstave prav mnogo občinstva.

Prostovoljno gasilno društvo v Komendi vabi k veselici, katero priredi povodom svoje desetletnice v nedeljo 27. avgusta 1905 na vrtu in v gostilniških prostorih gosp. And. Mejača v Komendi s sodelovanjem kamniške mestne godbe. Vspored: Ob 10. uri dopoldne služba božja v Komendi. Od 2. do 3. ure popoldne sprejem došlih društev, na to defiliranje društev pred Gasilnim domom ter odhod k veselici. Šaljiva pošta. Korijandoli-bitka. Prosta zabava. Vstopnina prosta.

Žandar in vlak. V Domžalah se je pripetilo zadnjo nedeljo nekaj, čemur se smeje vse. Saj je res preneumno, da bi se kdo jezil, če tudi ne škoduje, ako povemo nekaterim ljudem, naj gredo rajši v nemški rajh, če jih slovenska govornica tako peče. Na domžalski postaji je stal namreč tistega dne orožniški vodja Orel. Gotovo nima nihče kaj proti temu, ako je tak mož ponosen na svojo „haubo“, na svetle gumbe in na svojo uniformo; še manj pa, če razmišlja o svoji mogočnosti in o veliki časti, ki mu jo je dodelila nesrečna usoda, ko ga je odločila orožnikom. Iz enakega razmišljanja predrami žandarja prihajajoči vlak iz Kamnika. Zgodi pa se nekaj, kar je spekle Orla prav v dno srca. Iz nekega vagona se oglasi namreč neznan glas: „Živele slovenske Domžale!“ S pravo orlovsko hitrostjo plane Orel k vozu, hoteč aretirati dotičnega gospoda. Ali ko opazijo ljudje, kako se je zaletel Orel proti vagonu in zakaj se sploh gre, kriči vse in povsod: „Živio! Živele slovenske Domžale!“ Ker se je začel med tem vlak že pomikati za odhod, začne vpiti žandar Orel: „Gospod načelnik, vstavite vlak!“ Ker je bilo to trikratno klicanje brez uspeha in mu pove načelnik, da ne gre vstavljati vlaka za take stvari, je moral žandar spoznati, da še ne razpolaga s tako močjo, da bi mogel aretirati oddrdrajočo mašino. Tako si je torej nakopal človek nepotrebno blamažo, mi Domžalčani pa povemo gospodu orožniku, da naj ne zahaja več v našo družbo, kjer imajo

mesta le resni in pametni možje. Ako si pa enaki gospodje hočejo primerne družčine poiskati v kolodvorski restavraciji, za to se pa niti toliko ne zmenimo, kakor za lanski sneg.

Zahvala.

Uspeh tako krasno izvršene slavnosti v prid Ciril-Metodovi družbi dne 13. avgusta v Kamniku je pripisovati v prvi vrsti velikodušnim in požrtvovalnim rodoljubkinjam in rodoljubom, ki so z darovi ali drugače pripomogli do tako ugodnega finančijelnega, za naše skromne razmere nepričakovanega uspeha. Podpisana odbora izrekata na tem mestu svojo najudanejšo zahvalo g. prof. Svetiču za podarjene slike, g. dežel poslancu Andr. Mejaču in g. Ant. Müllerju za podarjeno vino, g. K. Staretu ter velecenj. pivovarnam Auer, Kosler in Puntigam za podarjeno pivo, kakor tudi vsem čč. rodoljubkinjam in rodoljubom, ki so s krasnimi dobitki pripomogli do lepega uspeha. Dalje najtoplejša zahvala prvemu slov. pevskemu društvu „Lira“ telovadskemu društvu „Sokol“, Kamniškemu salon-skemu orkestru in Gasilnemu društvu za prijazno sodelovanje, konečno pa tudi iskrena hvala vsem cenjenim udeležencem slavnosti.

Slavnostni odbor

ženske in moške podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda za Kamnik in okolico.

Seydlin

E. Hajeka v Kamniku.

Najbolje za zobe.

Dobiva se v trgovini

E. Hajeka v Kamniku.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1.200.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 16.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdržene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolжник posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.